

Thema voor deze week: Gods zegen in het leven van Jakob

Dinsdag 17 november Gods zegen beloofd en verlangd

BIJBELTEKST Genesis 25 : 21-34

21. En Izak bad den Heere zeer in de tegenwoordigheid van zijn huisvrouw; want zij was onvruchtbaar; en de Heere liet zich van hem verbidden, zodat Rebekka, zijn huisvrouw, zwanger werd.
22. En de kinderen stieten zich samen in haar lichaam. Toen zeide zij: Is het zo? waarom ben ik dus? en zij ging om den Heere te vragen.
23. En de Heere zeide tot haar: Twee volken zijn in uw buik, en twee natien zullen zich uit uw ingewand van een scheiden; en het ene volk zal sterker zijn dan het andere volk; en de meerdere zal den mindere dienen.
24. Als nu haar dagen vervuld waren om te baren, ziet, zo waren tweelingen in haar buik.
25. En de eerste kwam uit, ros; hij was geheel als een haren kleed; daarom noemden zij zijn naam Ezau.
26. En daarna kwam zijn broeder uit, wiens hand Ezau's verzenen hield; daarom noemde men zijn naam Jakob. En Izak was zestig jaren oud, als hij hen gewon.
27. Als nu deze jongeren groot werden, werd Ezau een man, verstandig op de jacht, een veldman; maar Jakob werd een oprecht man, wonende in tenten.
28. En Izak had Ezau lief; want het wildbraad was naar zijn mond; maar Rebekka had Jakob lief.
29. En Jakob had een kooksel gekookt; en Ezau kwam uit het veld, en was moede.
30. En Ezau zeide tot Jakob: Laat mij toch sloppen van dat rode, dat rode daar, want ik ben moede; daarom heeft men zijn naam genoemd Edom.
31. Toen zeide Jakob: Verkoop mij op dezen dag uw eerstgeboorte.
32. En Ezau zeide: Zie, ik ga sterven; en waartoe mij dan de eerstgeboorte?
33. Toen zeide Jakob: Zweer mij op dezen dag! en hij zwoer hem; en hij verkocht aan Jakob zijn eerstgeboorte.
34. En Jakob gaf aan Ezau brood, en het linzenkooksel; en hij at en dronk, en hij stond op en ging heen; also verachtte Ezau de eerstgeboorte.

UITLEG

Izak en Rebekka hebben tot God gebeden om kinderen. God heeft hen daarin op Zijn tijd gezegend. Vervolgens belooft God aan Rebekka al dat Jakob de eerstgeboortezegen zal ontvangen en niet Ezau.

Is daarmee alles gezegd? Komt het er niet op aan hoe Jakob en Ezau verschillend met de beloofde zegen van God aan Abraham en Izak omgaan?

Ja zeker wel. In het hart van Jakob komt hetzelfde verlangen als van zijn moeder.

Hij vindt die beloofde zegen van God het allerbelangrijkste.

En daarom vraag hij aan zijn broer Ezau om die aan hem te verkopen.

Al is die manier in zekere zin een list. Ezau had honger. Maar Jakob moest er ook zijn maaltijd voor afstaan. Jakobs gedachten waren ook op dat moment met Gods beloofde zegen bezig.

Ezau niet. Die verachtte de eerstgeboortezegen.

Ben jij bezig met de zegen die God bij de doop aan jouw ouders heeft beloofd?

Zou God die vraag niet met sterke aansporing op jouw hart willen binden met dit Bijbelgedeelte?

Zoek die zegen van God, Als je moet belijden dat je net als Jakob voor veel zonden vergeving nodig hebt. De Heilige Geest wil het in jou geven.

Zingen: 105 : 3

Woensdag 18 november Gods zegen ontvangen, ondanks bedrog

BIJBELTEKST Genesis 27 : 18-29

18. En hij kwam tot zijn vader, en zeide: Mijn vader! En hij zeide: Zie, hier ben ik; wie zijt gij, mijn zoon?
19. En Jakob zeide tot zijn vader: Ik ben Ezau uw eerstgeborene; ik heb gedaan, gelijk als gij tot mij gesproken hadt; sta toch op, zit, en eet van mijn wildbraad, opdat uw ziel mij zegene.
20. Toen zeide Izak tot zijn zoon: Hoe is dit, dat gij het zo haast gevonden hebt, mijn zoon? En hij zeide: Omdat de Heere uw God dat heeft doen ontmoeten voor mijn aangezicht.
21. En Izak zeide tot Jakob: Nader toch, dat ik u betaste, mijn zoon! of gij mijn zoon Ezau zelf zijt, of niet.
22. Toen kwam Jakob bij, tot zijn vader Izak, die hem betastte; en hij zeide: De stem is Jakobs stem, maar de handen zijn Ezau's handen.
23. Doch hij kende hem niet, omdat zijn handen harig waren, gelijk zijns broeders Ezau's handen; en hij zegende hem.
24. En hij zeide: Zijt gij mijn zoon Ezau zelf? En hij zeide: Ik ben het!
25. Toen zeide hij: Stel het nabij mij, dat ik van het wildbraad mijns zoons ete, opdat mijn ziel u zegene. En hij stelde het nabij hem, en hij at; hij bracht hem ook wijn, en hij dronk.
26. En zijn vader Izak zeide tot hem: Kom toch bij, en kus mij, mijn zoon!
27. En hij kwam bij, en hij kustte hem; toen rook hij de reuk zijner klederen, en zegende hem; en hij zeide: Zie, de reuk mijns zoons is als de reuk des velds, hetwelk de Heere gezegend heeft.
28. Zo geve u dan God van den dauw des hemels, en de vettigheid der aarde, en menigte van tarwe en most.
29. Volken zullen u dienen, en natien zullen zich voor u nederbuigen; wees heer over uw broederen, en de zonen uwer moeder zullen zich voor u nederbuigen! Vervloekt moet hij zijn, wie u vervloekt; en wie u zegent, zij gezegend!

UITLEG

Als je het voorgaande gedeelte ook leest, of deze geschiedenis uit je hoofd kent, dan denk ik dat er maar één gedachte bij je boven komt.

Het is gemeen! Jakob is een bedrieger!

Hoe kan het dan toch dat God het zo laat gaan dat Jakob de zegen wel krijgt?

Enkel genade!

Niet oneerlijk tegenover Ezau, want die had deze zegen afgewezen. Hij is dus hierna onterecht vervuld met een dodelijke haat tegen Jakob.

Genade voor Jakob, dat God nu toch geeft wat Hij beloofde. De zegen voortkomend uit het Genadeverbond, dat God met Abraham had opgericht en aan Izak ook had doorgegeven.

En die zegen is niet alleen voor het beloofde land. Volken zullen u dienen. Maar dat is verbonden met dezelfde zegen aan Abraham. In u zullen alle volken der aarde gezegend worden. Het is de zegen die doorgaat tot Jezus Christus.

Heb je nu nog alleen maar de gedachte dat het gemeen is van Jakob?

Of wil je er ook alles voor doen om die allerbelangrijkste zegen van Jezus Christus te ontvangen? Dan zal je ook als even grote zondaar als Jakob gaan beseffen dat het toch enkel genade is!

Jezus Christus verlost van de vloek.

Zingen: 105 : 5

Donderdag 19 november Gods zegen als je alleen bent

BIJBELTEKST

Genesis 28 : 10-22

10. Jakob dan toog uit van Ber-seba, en ging naar Haran.
11. En hij geraakte op een plaats, waar hij vernachtte; want de zon was ondergegaan; en hij nam van de stenen dier plaats, en maakte zijn hoofdpeluw, en leide zich te slapen te dierzelfver plaats.
12. En hij droomde; en ziet, een ladder was gesteld op de aarde, welker opperste aan den hemel raakte; en ziet, de engelen Gods klommen daarbij op en neder.
13. En ziet, de Heere stond op dezelve en zeide: Ik ben de Heere, de God van uw vader Abraham, en de God van Izak; dit land, waarop gij ligt te slapen, zal Ik aan u geven, en aan uw zaad.
14. En uw zaad zal wezen als het stof der aarde, en gij zult uitbreken in menigte, westwaarts en oostwaarts, en noordwaarts en zuidwaarts; en in u, en in uw zaad zullen alle geslachten des aardbodems gezegend worden.
15. En zie, Ik ben met u, en Ik zal u behoeden overal, waarheen gij trekken zult, en Ik zal u wederbrengen in dit land; want Ik zal u niet verlaten, totdat Ik zal gedaan hebben, hetgeen Ik tot u gesproken heb.
16. Toen nu Jakob van zijn slaap ontwaakte, zeide hij: Gewisselijk is de Heere aan deze plaats, en ik heb het niet geweten!
17. En hij vreesde, en zeide: Hoe vreselijk is deze plaats! Dit is niet dan een huis Gods, en dit is de poort des hemels!
18. Toen stond Jakob des morgens vroeg op, en hij nam dien steen, dien hij tot zijn hoofdpeluw gelegd had, en zette hem tot een opgericht teken, en goot daar olie boven op.
19. En hij noemde den naam dier plaats Beth-el; daar toch de naam dier stad te voren was Luz.
20. En Jakob beloofde een gelofte, zeggende: Wanneer God met mij geweest zal zijn, en mij behoed zal hebben op dezen weg, dien ik reize, en mij gegeven zal hebben brood om te eten, en klederen om aan te trekken;
21. En ik ten huize mijns vaders in vrede zal wedergekeerd zijn; zo zal de Heere mij tot een God zijn!
22. En deze steen, dien ik tot een opgericht teken gezet heb, zal een huis Gods wezen, en van alles, wat Gij mij geven zult, zal ik U voorzeker de tienden geven!

UITLEG

Daar loopt hij met de ziel onder zijn arm. Dat spreekwoord onder ons geeft aan dat hij met zichzelf geen raad weet. Zo lijkt het voor Jakob wel te zijn. Ezau wil hem doden. Rebekka zal hij nooit meer zien. Aan de avond komt hij in Luz. Slechts van een paar stenen maakt hij zijn hoofdkussen. Wie zal naar hem omzien?

Heb jij je wel eens zo verlaten gevoeld? In onze tijd, waarin zoveel ellende gebeurt is dat wel herkenbaar.

Heeft God dan Zijn zegen gegeven, maar raak je dan alles kwijt? In een bepaald opzicht is dat zeker zo. De zegen bij de doop houdt in dat we in ons leven moeten sterven aan onszelf. In geestelijk opzicht, maar de gebeurtenissen in jouw leven gebruikt God daar zeker bij.

Om zo alles alleen te verwachten van de zegen van Christus. Om in Hem op te staan.

God zegent Jakob opnieuw! God zegt: Ik ben met u en zal u behoeden overal waar gij heen trekken zult. God richt zijn ziel weer omhoog tot God.

Jakob mag die nabijheid van God opnieuw ervaren als het huis van God!

Geloof jij ook zo als je in de kerk bent?

Zingen: psalm 42 : 4 en 5

BIJBELTEKST

Genesis 29 : 16-31 en 30: 22-24

16. En Laban had twee dochters: de naam der grootste was Lea; en de naam der kleinste was Rachel.
  17. Doch Lea had tedere ogen; maar Rachel was schoon van gedaante, en schoon van aangezicht.
  18. En Jakob had Rachel lief; en hij zeide: Ik zal u zeven jaren dienen, om Rachel, uw kleinste dochter.
  19. Toen zeide Laban: Het is beter, dat ik haar aan u geve, dan dat ik haar aan een anderen man geve; blijf bij mij.
  20. Alzo diende Jakob om Rachel zeven jaren; en die waren in zijn ogen als enige dagen, omdat hij haar liefhad.
  21. Toen zeide Jakob tot Laban: Geef mijn huisvrouw, want mijn dagen zijn vervuld, dat ik tot haar inga.
  22. Zo verzamelde Laban al de mannen dier plaats, en maakte een maaltijd.
  23. En het geschiedde des avonds, dat hij zijn dochter Lea nam, en bracht haar tot hem; en hij ging tot haar in.
  24. En Laban gaf haar Zilpa, zijn dienstmaagd, aan Lea, zijn dochter, tot een dienstmaagd.
  25. En het geschiedde des morgens, en ziet, het was Lea. Daarom zeide hij tot Laban: Wat is dit, dat gij mij gedaan hebt; heb ik niet bij u gediend om Rachel? waarom hebt gij mij dan bedrogen?
  26. En Laban zeide: Men doet alzo niet te dezer onzer plaatse, dat men de kleinste uitgeve voor de eerstgeborene.
  27. Vervul de week van deze; dan zullen wij u ook die geven, voor den dienst, dien gij nog andere zeven jaren bij mij dienen zult.
  28. En Jakob deed alzo; en hij vervulde de week van deze. Toen gaf hij hem Rachel, zijn dochter, hem tot een vrouw.
  29. En Laban gaf aan zijn dochter Rachel zijn dienstmaagd Bilha, haar tot een dienstmaagd.
  30. En hij ging ook in tot Rachel, en had ook Rachel liever dan Lea; en hij diende bij hem nog andere zeven jaren.
  31. Toen nu de Heere zag, dat Lea gehaat was, opende Hij haar baarmoeder; maar Rachel was onvruchtbaar.
  32. En Lea werd bevrucht, en baarde een zoon, en zij noemde zijn naam Ruben; want zij zeide: Omdat de Heere mijn verdrukking heeft aangezien, daarom zal mijn man mij nu liefhebben.
-
- 30: 22 God dacht ook aan Rachel; en God verhoorde haar, en opende haar baarmoeder.
23. En zij werd bevrucht, en baarde een zoon; en zij zeide: God heeft mijn smaadheid weggenomen!
  24. En zij noemde zijn naam Jozef, zeggende: De Heere voege mij een anderen zoon daartoe.

UITLEG

Dit thema is toch niet voor jongeren? Ja zeker. Bij voorbereiding op verkering en trouwen is belangrijk om uit de Bijbel te leren wat God zegt.

Jakob kwam onschuldig in deze situatie. Toch schrijft Calvijn dat hij niet beide vrouwen had moeten nemen. God heeft niet voor niets in o.a. Leviticus 18:18 meer vrouwen verboden.

God heeft niet voor niets echtscheiding in Matth.19:9, 1 Kor.7:10,11 verboden.

Er moet liefde zijn! En die liefde moet ook met elkaar vastgehouden en gevoed worden.

Geloof je al dat wij daar Gods zegen voor nodig hebben?

God geeft Zijn zegen steeds aan de verachte de mindere in onze ogen.

God zag Lea aan (29:31) en zegent haar. Jakob ging niet goed met haar om. Bij vier van de zes kinderen moet Lea klagen dat haar man niet echt bij haar gekomen is! Geen echte liefde dus?

God gedacht ook aan Rachel (30:22). Haar mooie uiterlijk helpt haar niet. Gods zegen wel.

Jakob heeft moeten leren dat God zijn zegen aan hem heeft gegeven in zijn vrouwen en kinderen, terwijl hij het er niet naar gemaakt had. Dat is genade.

Bereid je voor op verkering en trouwen. Heere, leer mij oprecht lief te hebben.

Zingen: psalm 133 : 3

Zaterdag 21 november   Gods zegen in het werk

BIJBELTEKST

Genesis 32 : 36-42

36. Toen ontstak Jakob, en twistte met Laban; en Jakob antwoordde en zeide tot Laban: Wat is mijn overtreding, wat is mijn zonde, dat gij mij zo hittiglijk hebt nagejaagd?
37. Als gij al mijn huisraad betast hebt, wat hebt gij gevonden van al het huisraad uws huizes! Leg het hier voor mijn broederen en uw broederen, en laat hen richten tussen ons beiden.
38. Deze twintig jaren ben ik bij u geweest; uw ooien en uw geiten hebben niet misdragen, en de rammen uwer kudde heb ik niet gegeten.
39. Het verscheurde heb ik tot u niet gebracht; ik heb het geboet; gij hebt het van mijn hand geeist, het ware des daags gestolen, of des nachts gestolen.
40. Ik ben geweest, dat mij bij dag de hitte verteerde, en bij nacht de vorst, en dat mijn slaap van mijn ogen week.
41. Ik ben nu twintig jaren in uw huis geweest; ik heb u veertien jaren gediend om uw beide dochteren, en zes jaren om uw kudde; en gij hebt mijn loon tien malen veranderd.
42. Ten ware de God van mijn vader, de God van Abraham, en de Vreze van Izak, bij mij geweest was, zekerlijk, gij zoudt mij nu ledig weggezonden hebben! God heeft mijn ellende, en den arbeid mijner handen aangezien, en heeft u gisteren nacht bestraft.

UITLEG

In vers 42 vat Jakob samen dat hij alleen met de zegen van God zijn werk heeft kunnen doen. Als God niet bij hem was geweest, zou hij nog met lege handen naar Kanaän moeten terugkeren.

Maar nu heeft God hem gezegend, ook in zijn dagelijks werk.

Ging alles dan vanzelf en voor de wind bij Jakobs werk?

Nee, zeker niet. Hij had tegenstand door het wantrouwen van Laban en zijn zonen.

De afspraak tussen hem en Laban was niet meer dan een deel wat een gewone dienstknecht ook soms van de herdersvorst kreeg. De gevlekte en gespikkelde lammeren.

Vandaar dat Laban er ook zo snel mee instemde.

Maar God bestuurde anders. Ook al lees je vanaf hoofdstuk 30:25 dat Jakob misschien weer zijn eigen inbreng met een oud gebruik van veeherders inzette. Daar kon toch de enorme groei van zijn kudde niet in gelegen zijn. Het was Gods zegen over Zijn schepping boven Jakobs en Labans verwachting uit.

Jakob was trouw in zijn zorg voor Labans kudde.

Doe jij ook met alle inspanningen je schoolstudie of je werk?

Daar wil God Zijn zegen over geven. Toch altijd vanuit Zijn genade, boven bidden en denken uit.

Zingen: psalm 127 : 2

Zondag 22 november   Gods zegen door uitredding in Zijn Naam

BIJBELTEKST

Genesis 32 : 24-33

24. Doch Jakob bleef alleen over; en een man worstelde met hem, totdat de dageraad opging.
25. En toen Hij zag, dat Hij hem niet overmocht, roerde Hij het gewricht zijner heup aan, zodat het gewricht van Jakobs heup verwrongen werd, als Hij met hem worstelde.
26. En Hij zeide: Laat Mij gaan, want de dageraad is opgegaan. Maar hij zeide: Ik zal U niet laten gaan, tenzij dat Gij mij zegent.
27. En Hij zeide tot hem: Hoe is uw naam? En hij zeide: Jakob.
28. Toen zeide Hij: Uw naam zal voortaan niet Jakob heten, maar Israel; want gij hebt u vorstelijk gedragen met God en met de mensen, en hebt overmocht.
29. En Jakob vroegde, en zeide: Geef toch Uw naam te kennen. En Hij zeide: Waarom is het, dat gij naar Mijn naam vraagt? En Hij zegende hem aldaar.
30. En Jakob noemde den naam dier plaats Pniel: Want, zeide hij ik heb God gezien van aangezicht tot aangezicht, en mijn ziel is gered geweest.
31. En de zon rees hem op, als hij door Pniel gegaan was; en hij was hinkende aan zijn heup.
32. Daarom eten de kinderen Israels de verrukte zenuw niet, die op het gewricht der heup is, tot op dezen dag, omdat Hij het gewricht van Jakobs heup aangeroerd had, aan de verrukte zenuw.

UITLEG

Bij Jakob is vrees voor Ezau. Dat is menselijk ook wel te begrijpen. Hij had Ezau immers bedrogen. Zou verzoening mogelijk zijn? Jakob maakt een geschenk klaar om zijn broer met zich te verzoenen.

Als Jakob na al die voorbereidingen die nacht in Pniël alleen achter blijft komt God tot hem. Een Man worstelt met Jakob. Hij laat hem de tegenstand voelen die hij op zijn weg tegenkomt. *Geloofsbeproeving*. God kan straffen voor je zonden. Ook dan komt een sterke hand op je af. Maar God geeft Jakob ook iets anders te leren. Vrees moet overwonnen worden door volhardend te strijden in het geloof. De uitleg van Calvijn bij dit gedeelte is mooi. God komt Jakob tegenstand bieden met Zijn linkerhand. Tegelijk biedt God aan Jakob ondersteuning en kracht door Zijn machtige rechterhand. Mijn ziel is gered geweest.

God zegent Jakob dan ook met een wonderlijke zegen. Je hebt je vorstelijk gedragen met God en de mensen. Als zegen zal je een nieuwe naam meedragen. Israël. God strijdt. God overwint. Met Hem heb je overwonnen. Christus is Overwinnaar. Draag jij als christen al Zijn naam?

Zingen: 68 : 14

Maandag 23 november Jakob dankt God voor Zijn zegeningen

BIJBELTEKST

1. Daarna zeide God tot Jakob: Maak u op, trek op naar Beth-el, en woon aldaar; en maak daar een altaar dien God, Die u verscheen, toen gij vluchtet voor het aangezicht van uw broeder Ezau.
2. Toen zeide Jakob tot zijn huisgezin, en tot allen, die bij hem waren: Doet weg de vreemde goden, die in het midden van u zijn, en reinigt u, en verandert uw klederen;
3. En laat ons ons opmaken, en optrekken naar Beth-el; en ik zal daar een altaar maken dien God, Die mij antwoordt ten dage mijner benauwdheid, en met mij geweest is op den weg, die ik gewandeld heb.
4. Toen gaven zij Jakob al die vreemde goden, die in hun hand waren, en de oorsierselen, die aan hun oren waren, en Jakob verborg ze onder den eikeboom, die bij Sichem is.
5. En zij reisden heen; en Gods verschrikking was over de steden, die rondom hen waren, zodat zij de zonen van Jakob niet achterna jaagden.
6. Alzo kwam Jakob te Luz, hetwelk is in het land Kanaan (dat is Beth-el), hij en al het volk, dat bij hem was.
7. En hij bouwde aldaar een altaar, en noemde die plaats El Beth-el; want God was hem aldaar geopenbaard geweest, als hij voor zijns broeders aangezicht vlood.
8. En Debora, de voedster van Rebekka, stierf, en zij werd begraven onder aan Beth-el; onder dien eik, welks naam hij noemde Allon-bachuth.
9. En God verscheen Jakob wederom, als hij van Paddan-aram gekomen was; en Hij zegende hem.
10. En God zeide tot hem: Uw naam is Jakob, uw naam zal voortaan niet Jakob genoemd worden, maar Israel zal uw naam zijn; en Hij noemde zijn naam Israel.
11. Voorts zeide God tot hem: Ik ben God de Almachtige! wees vruchtbaar, en vermenigvuldig! Een volk, ja, een hoop der volken zal uit u worden, en koningen zullen uit uw lenden voortkomen.
12. En dit land, dat Ik aan Abraham en Izak gegeven heb, dat zal Ik u geven; en aan uw zaad na u zal Ik dit land geven.
13. Toen voer God van hem op in die plaats, waar Hij met hem gesproken had.
14. En Jakob stelde een opgericht teken op in die plaats, waar Hij met hem gesproken had, een stenen opgericht teken; en hij stortte daarop drankoffer, en goot olie daarover.
15. En Jakob noemde den naam dier plaats, alwaar God met hem gesproken had, Beth-el.

UITLEG

God heeft Jakob moeten aansporen om weer terug te gaan naar Bethel.

Was hij zijn belofte aan God vergeten? Veel bezigheden, ook veel zonden, waren er tussen gekomen. Jakob maakt schoon schip in zijn gezin en leven. Doe weg alle vreemde goden uit uw midden. Hij gelooft op dat moment weer dat er maar Één Naam onder de hemel gegeven is waardoor wij moeten zalig worden. Hem komt ook alle dank toe.

We gaan naar Bethel. Daar zal ik een altaar maken voor die God, Die mij geantwoord heeft in de dagen van mijn benauwdheid en die met mij was op de weg die ik gewandeld heb.

Benauwdheid ten gevolge van zonden en aanvallen van vijanden die door de duivel werden opgestookt. Er was er maar Één Die hem daaruit kon redden.

Op de weg die Jakob wandelde kwam God toch steeds met Zijn zegen.

Zie je God zo ook al in jouw leven? Dan is God het toch waard om gedankt en geprezen te worden. Zeker nu Christus op het andere altaar, het kruis op Golgotha, Zijn offer heeft gebracht.

Laat God niet gaan totdat Hij jou die Zegen geeft. En leef voor Hem als een levend dankoffer.

Zingen: psalm 116 : 7